

HET BUITENLAND

in België

TEKST: WILLEM FOUQUAERT
FOTOGRAFIE: CAROLINE MONBAILLIU

M

Het jonge stel woonde eerst een tijdje in Watervliet en keek intussen uit naar een eigen stek. “We zochten vooral iets dat heel veel rust kon bieden”, vertelt Nathalie. “Mijn jeugdroom om gastenkamers of een B&B te openen had ik bovendien zeker nog niet laten varen!” Bij het zoeken van een woning was voor Nicolas een goede bereikbaarheid en een aanvaardbare afstand tot Gent, waar hij werkt, echter ook erg belangrijk. Geen makkelijke combinatie, maar uiteindelijk vonden ze toch hun oude hoeve, online nog wel! En het was precies wat ze zochten: een oude boerderij met een flink woonoppervlak en bijbehorende gebouwtjes als schuren en stallingen, gelegen in een groene, landelijke en rustige omgeving in het Oost-Vlaamse Munte.

PLANNEN MAKEN

Oorspronkelijk was het een vierkantshoeve, maar de laatste eigenaars hadden al een schuur afgebroken; de boerderij werd immers niet meer uitgebaat. Dat de hoeve omgeven was door weiland vond Nicolas een extra pluspunt. Na een drukke werkdag verlangt hij 's avonds naar een verlaten plek om zich weer op te laden. Al meteen na hun eerste bezoek waren Nathalie en Nicolas helemaal weg van het pand. Ze kochten het en zouden het renoveren en verbouwen tot woonhuis met een praktijkruimte voor Nathalie. Want inmiddels had Nathalie er behalve haar studie economie ook nog enkele jaren avondopleiding in medische voetverzorging en schoonheidsverzorging op zitten en wilde ze graag een eigen

praktijk beginnen. Daarnaast droomde ze natuurlijk ook nog hardop over de B&B die ze op termijn zouden kunnen inrichten in het bijgebouw.

“Vlak nadat we het pand hadden gekocht nodigden we mijn ouders uit om het grote nieuws te vertellen. Niet alleen dat we ons droomhuis hadden gevonden, maar ook dat hun eerste kleinkind in aantocht was. Ze stonden perplex van zoveel nieuws; en dat terwijl ze nog maar net ons trouwfeest te boven waren gekomen...”

TERUG NAAR AF

De ontgoocheling was echter groot toen bleek dat de boerderij er structureel veel slechter aan toe was dan ze aanvankelijk dachten. Er moest flink wat worden gestabiliseerd. Daardoor was het zeer moeilijk om de vergunningen

voor een verbouwing rond te krijgen. Het oude gebouw werd noodgedwongen gesloopt en volledig opnieuw opgebouwd. “Het gebouw waarvoor we hadden betaald gesloopt zien worden, op een ijskoude dag vol sneeuw, met de kinderen die toekeken vanuit de auto, gaf een heel dubbel gevoel”, vertelt Nathalie. “Toch bood het ons ook de mogelijkheid om de indeling en de structuur beter aan te passen aan onze behoeften.”

SAMENWERKEND VENNOOTSCHAP

Bouwen en inrichten kost tijd en slurpt zoals bekend veel energie op. “Omdat we allebei ook nog een drukke baan hadden, besloten we de taken wat te verdelen. Nicolas bekommerde zich vooral om de buitenkant en het bouwtechnische deel, terwijl ik me meer bezighield

Het gastenverblijf heeft alle moderne comfort, maar is toch geen standaardwoning.

“Ik vond het belangrijk dat het hele huis harmonieus zou ogen, zonder stijlbreuken of choquerende contrasten”

met de inrichting, materiaalkeuze, meubelen, noem maar op... We waren een beetje een samenwerkend vennootschap”, lacht Nathalie. Die samenwerking wierp duidelijk haar vruchten af. Ze gebruikten zowel oude bouwmaterialen als nieuwe materialen met een oude look, alles in perfecte harmonie.

FRIS LANDELIJK

Vandaag de dag kan Nathalie me dan ook met een kopje koffie ontvangen in een prachtige woning die eens een boerderij was. Het interieur heeft duidelijk een landelijke toets, maar is toch ook een beetje tijdloos en fris. “Ik vond het belangrijk dat het hele huis harmonieus zou ogen”, vertelt Nathalie. “Ik houd niet van stijlbreuken of choquerende contrasten. Omdat we de praktijkruimte iets cleaner

wilden houden, hebben we dezelfde sfeer proberen aan te houden in de andere kamers.” Die aanpak is zeker geslaagd. De woonvertrekken geven een heel sereen en harmonieus gevoel. De gebruikte materialen zijn ideaal op elkaar afgestemd: vloeren, perfect strakke eiken deuren in een ‘gebleekte look’, bijpassend meubilair in dezelfde stijl... Het meubilair sprokkelde Nathalie zelf bij elkaar via familie en vrienden, maar soms ook gewoon bij tweedehands winkeltjes of op rommel- en antiekmarkten. “Wat niet bij onze stijl paste werd eerst bewerkt voor het een plekje kreeg in ons huis. Die eenheid van stijl vind ik belangrijk voor de serene en rustige sfeer die we wilden creëren. Zo ben ik niet zo’n voorstander van moderne multimedia in dit type interieur, dus lieten we naast de schoorsteenmantel twee in-

bouwkasten maken. Ze zien eruit als verbindingdeuren, maar achter die deuren zit de hightech perfect verstopt.”

DE ULTIEME JEUGDDROOM

Toen het woonhuis helemaal klaar was, had Nathalie eindelijk de tijd om zich te concentreren op haar meisjesdroom. Na heel wat puzzel- en denkwerk, ook rekening houdend met de stedenbouwkundige beperkingen, koos ze voor een gastenverblijf met drie slaapkamers, ingericht in een deel van de vroegere, oude schuur.

“In tegenstelling tot in ons huis is hier wel alles echt oud”, vertelt Nathalie. “Het gebouw werd niet gesloopt maar gerenoveerd. Voor de afwerking koos ik in dit geval bijna uitsluitend voor oude materialen. Soms moesten de plan-

nen daardoor wel wat worden aangepast. Zo had ik een antieke kerktrap gevonden die ik er per se in wilde hebben. Daarvoor hebben we zelfs metselwerk aan moeten passen. Nicolas en de timmerman vonden het absurd! Maar hij liet mij mijn gang gaan. Dat hij deze plek wil delen met gasten is voor mij een cadeau van onschatbare waarde. Hoe hij de tuin verzorgt en zelfs voor de gasten de barbecue aansteekt moet ik koesteren, want het is een teken van zijn liefde voor mij. Eigenlijk zijn veel van de complimenten die ik van gasten krijg voor hem bestemd, want zonder zijn harde werk had dit project nooit kunnen groeien.”

VAKANTIEGEVOEL

“Ook al heeft het verblijf alle moderne comfort van een hedendaagse woning, toch wilde

Ze gebruikten zowel oude bouwmaterialen als nieuwe materialen met een oude look.

Met dank aan:
 RELAX SELECT www.relaxselect.be
 WILLEM FOUQUAERT www.lapeinturette.be

ik er geen standaardwoning van maken. Ik heb geprobeerd het vakantiegevoel zo ver mogelijk door te voeren. Zo koos ik niet voor een inbouwkeuken maar voor losse elementen. Het lijkt daardoor meer een samengesprokkelde of geïmproviseerde vakantiekeuken.”

Hoewel veel van de gasten van Relax Select uit het buitenland komen om Gent en Brugge te bezoeken, komen er ook genoeg mensen van niet al te ver weg. “Een aantal van hen kwam zelfs regelmatig voorbijgefietst om tijdens de verbouwing een kijkje te nemen. Deze mensen komen nu weer langs om het eindresultaat te bewonderen. Sommigen van hen groeiden hier zelf op of speelden op de hoeve tijdens hun lang vervlogen, zorgeloze jeugd.” Luisteren naar hun verhalen over Munte en hun leven en het aanhoren hoe ze ervan genieten om

hier terug te keren is voor Nathalie hartverwarmend. “Elke gast krijgt mijn volle toewijding, want ik haal mijn voldoening uit wat ik kan doen voor mensen. De economiste in mij zit enkel nog in de dynamiek van Relax Select, de rest draait voor mij om de mensen...”

HET BUITENLAND IN BELGIË

Nathalie had gelijk toen ze het buitenland hier naartoe wilde halen. Het gastenverblijf overspoelt je met een vakantiegevoel vanaf het moment dat je er binnenkomt. Misschien zelfs al zodra je de bijbehorende tuin in loopt. De sfeer is inderdaad een sfeer van onthaasting, tot rust komen en genieten. Als je hier verblijft, vergeet je dat je in België bent. Het zou net zo goed Frankrijk of Italië kunnen zijn. ❖

